

ROHÁČ

11. mája
1987

Kčs 2.— 20

D. Polákov

Kresba nášho autora Dušana Polakoviča, odmenená Cenou Jeana Effela, ktorú udelila Medzinárodná organizácia novinárov (MON) na 5. Medzinárodnom bienale humornu Kuba '87.

(Podrobnejšie na str. 10)

Dnes o jednom spolužiakovi

Nedávno som stretol jedného svojho spolužiaka ešte z Šudovej. Pravdeže sme zašli do kaviarne.

Objednali sme si kávu a zrazu sa na mňa spolužiak uprene zehľadi:

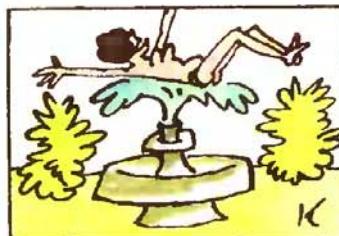
— Teleso ponorené do kvapaliny je nádiahčované silou rovnajúcou sa tiež kvapaliny telesom vytieženej. Čo je to?

Od prekvapenia som na chvíli onemel.

— Čo to je? Predsa

Archimedov zákon! Učili sme sa ho ešte v škole.

— Správnel — povedal môj spolužiak a vytiahol z vrecka pahľadnicu. — A toto je čo?

V prekrásnej horskej doline, na úpäti Prašivej, medzi Ružomberkom a Banskou Bystricou, ako Perla Nízkych Tatier sa nachádzajú kúpele Korytnica. Úspešne sa tu liečia choroby žalúdočné a dvanásťnika, stavy po operácii žalúdku pre vetrovú chorobu, stavy po operácii tenkého a hrubého čreva, choroby pečene, žlčníka a žľcových cest, cukrovka, chudokrvnosť a choroby z povolania.

● Dalo by sa povedať rozprávková krajina v lome vysokých hor, čistý vzduch nasýtený vonou ihličnatých drevín, alpských kvetín, v zime bohatou prikrývkou snehu, ale predsa k lometre vzdialenosť od mesta. Co vas pripútalo k tomuto miestu na 26 rokov?

To, čo ste hovorili — krajina. Pochádzam z hôr, z Kráku. Okrem štúdií, celý život prežívam v prírode. A napokon, chcel som sa sebarezlovať v odbore chorôb zažívacích orgánov, ktoré Korytnica s úspechom lieči.

● Po toľkých rokoch si každý človek vytvorí svoj vzťah k prostrediu, v ktorom pracuje...

Tešia ma výsledky, ktoré dosahujeme. 90 percent pacientov odchádza z Korytnice v zlepšenom zdravotnom stave. To je počít, ktorý mňa veľmi uspokojuje, pretože v našich podmienkach je to úspech. Aj napriek tomu, že často počujeme o Korytnici ako „zapaďákove“, dá sa tu pracovať a najmä sa nám dari.

● Čo všetko patri vašim kúpeľom?

Máme 6 pavilónov s 200 lôžkami. Pacienti sa striedajú po trojtyždenom pobete.

● Koľko chorých ste vy liečili?

Nevediem si evidenciu... ale asi 80 tisíc.

● Korytnica nie sú Karlové

ZOPAR OTÁZOK

veducemu lekárovi prirodných liečivých kúpeľov Československých štátnych kúpeľov KORYTNICA, primárovi MUDr. VLADIMIROVI TRVALCOVI

ALEBO O VODE, KTORÁ VRACIA ZDRAVIE

Vary, ani iné náramek a veľké kupele. Ale kto hľada ľahké a zlepšenie svojho zdravia v Korytnici to nájde.

Súhlasim s vami. Kúpele usporiadajú pacientov, ktorí hľadajú tiečko a čisté klimatické podmienky. A Korytnice práve tieto splňa, lebo je vzdialenosť od miest, hluku a exhalátorov. Azda neuspokojuje tých pacientov, ktorí popri liečbe hľadajú podniky, v ktorých by si „vyhodili z kopytka“. No ani spoločenský život u nás nie je populárny: máme večierky s hudbou, diskotéky, zájazdy, zaujímavé prednášky, spoločenské hry, premetanie filmov a iné.

● Pacienti si po trojtyždenom pobete odnašajú domov svoje dojmy. Ako náste vsak vysvetliť nimi skúsenosť?

Väčšina z nich je spokojná, mnohí sa k nám vracajú ako samoplatovia. Tento fakt nás nesmiere teší.

● Navštěvujete vaše kúpele za ujemcovia aj zo zahraničia?

Iba ojedinele. Za mojej pôsobnosti sme tu mali pacientov z Anglicka, NSR, NDR a vlanej 11 pacientov z Afganistanu. Tieto liečby zabezpečuje Slováktarma. Sedem rokov nás navštěvoval veliteľ II. partizánskej brigády „Za slobodu Slovanov“ generál vo výslužbe J. P. Voljanskij a ďalší sovietski partizáni, ktorí spoznali počas SNP kraj okolo Prašivej. Keby sme mali objekt, ktorý by svojou modernosťou výhovoval zahraničným pacientom, záujem by bol, a dovolím si povedať, až veľký.

● V súčasnosti tu máte liečiť prameňe Vojtech I. — Vojtech II., Jozef a Zofia. Ako náste bia na organizmus pacientov?

Záleží o akú chorobu ide. Korytnická voda má vysoký obsah dvojmocného železa, ojedineleho u nás. Pre vysoký obsah kysličníka uhličitého je jej mineralizácia

ustálená a preto sa zaviedla aj do distribučnej siete. Naša voda stimuluje trávenie, zabezpečuje prirodzenú drenáž žľcových cest a upravuje stav minerálov v organizme pozmenených chorobným stavom, napríklad u cukrovky, po operáciach, pri krvácaní a pod. Okrem tejto formy sa využívajú prirodne uhličité kúpele. Za zmienku stojí skutočnosť, že sú viac ako rovnocenné známym prameňom karlovarským, prameňom Vichy vo Francúzsku, Bath v Anglicku alebo prameňom Monte Catini v Taliansku. V našich kúpeľoch sa nepridáva do vody kysličník uhličity, ako je tomu zvykom v iných kúpeľoch.

● Áno, nevieme, čo námame doma. No u spoločnosti dbajú aj zamestnanci kúpeľov.

Máme ťažky odborných lekárov, 28 zdravotných a 72 pracovníkov zabezpečuje ostatné služby. Kúpele Korytnica sú začlenené do spádovej oblasti Liptovská Osada.

● Aká je perspektíva týchto významných kúpeľov?

Perspektíva je sľubná. Osobne by som bol rád, keby všetko to, čo niešila urbanisticko-architektonická súťaž, sa uskutočnilo čo najskôr. Napríklad zvýšiť kapacitu na 600 lôžok.

● Spomíname si na niejakú vyselu príhody, ktorá sa vám prihodila za vásšu dňorodého posobenia v Korytnici?

Skupina desiatich pacientov sa vybrať na Prašivú po stopách partizánov. Spustila sa hmla. Jedan z nich sa hrdil, že ich z tohto bieleho pekla vydrie a priviedie do kúpeľov. Svoj sfub „splnil“. Priviedol ich, ale do kúpeľov Brusno. Na opačnú stranu pohoria.

Zhováral sa Milan Zmajkovič

— Chlapci, chlapci! Vypálil som derešovku! Hrnkate si a hneď ste zrúbaní!

Alan Lesyk

— Toto? Predsa Mona Liza!
— Výborne! — rozšiaril sa môj spolužiak. — Mám z teba ozaj radosť. Nebojme sa veci nazývať konečne pravým menom. Bez ohľadu ne následky! — Odmlčel sa a rozhladal sa po preplňanej kaviarni. — Archimedov zákon Archimedovým zákonom a Monu Lízu Monou Lízou. Žmurkli sme na sebe a objednali sme si ešte po jednej káve. Bol obyčajný pondelok, pol dvanásťtej predpoludní. Kávu sme si objednali ako kávu.

TOMÁŠ JANOVIC

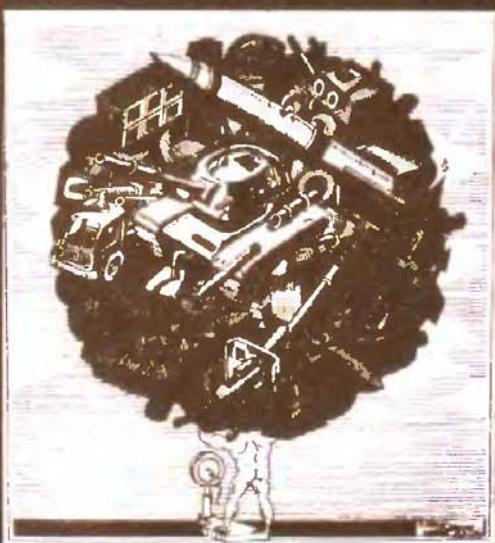

Flotila nikaragujských kontrarevolucionárov stratiла jedného z admirálov. Artur Cruze si jednoducho povedal, že už má toho plné zuby. Niet sa mu čo čudovať. Velil totiž lodi, ktoré sice Washington dúchal z plných pŕúc do plachiet, ale okruh pôsobnosti obmedzovali okreje „more v lavóri“. Jeho rezignácie vzala paru aj samotnej Snemovni reprezentantov USA, ktorá zmreziла 40 miliónov dolárov, určených na podporu banditov. Prezident Ronald Reagan upadol do rozpakov. Začína sa totiž rysovať hrozba, že demokratický Kongres bude na jeseň krútiť nosom nad 105 miliónmi dolárov, ktoré mali vysvetlať ďalšie zdanie búrky v lavóri. V obávach o osud svojich „bretov“, ako sám contras oznečuje, presvedča Američanov, že likvidácia nikaragujskej revolúcie je otázkou viastenectva a pri troche nepozornosti sa môže už zjutra začať valiť na Texas červená vlna. Verejnoscť však tejto hrozby akosi odmieta veriť. Skôr nadobúda dojem, že najrozumnejšie by bolo lavór vyliať a použiť usporené prostriedky na zaplátanie dier v americkom sociálnom programe. Vedľa na rozdiel od flotily contras, ktorej rádius sotva presiahne vzdialenosť hreničného výpadu, milióny amerických bedárov strácejú nádej, že v blízkej budúcnosti zekričí hliadke v koší „Vidím zem!“

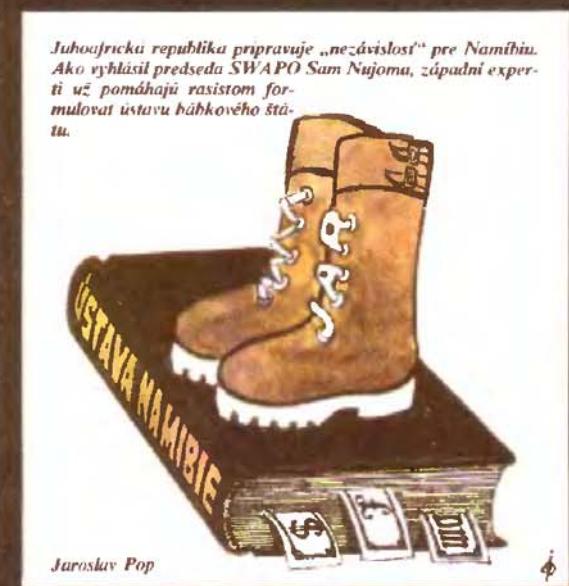
-bš-

Novy návrh daňového zákona v NSR zvýhodňuje najbohatšie vrstvy obyvateľstva.

Fedor Vico

Zemnos Stejns, Štvanica, Štvanica, ZSSR

Jaroslav Pop

František Mraz

**KOMENTÁR
BIELEHO DOMU**
*Karavána ide ďalej,
nech si len psy vyjú.
Washington si predsa
kúpil
celú Britániu.*

● V Európe a v celom svete sa v ostatnom čase znova aktivizujú sily, ktoré odmiestia uznávať povojuové hranice. V rozpočte so Záverečným aktom helsinskéj konferencie napríklad v NSR zostáva v platnosti vo svojej podstate revanšistická štátnej doktrína, ktorá obsahuje tézu, že tzv. nemecká otázka ostáva otvorená.

**Kto nechce byť
svetu smiešny,
pozor na slovká!
Helsinský akt
nie je žiadna
jednoaktovka.**

● Militaristické kruhy Pakistánu, podporované Spojenými štátmi americkými, pokračujú v provokáciách proti Afganskej demokratickej republike.

**Sotva si šťastie kuje
ten, čo len provokuje.**

● Majitelia juhoafričkých železníc v úsili zlomiť štrajk železničiarov za splnenie sociálnych požiadaviek dali provokatívne zapáliť niekoľko lokomotív a osobných vagónov, aby utvorili pre policiu zámenu na zatýkanie odborárskych predákov.

**Na všeličo sú dobré
ohne.
To majitelia vedeli?
Mäkký sa možno
v strachu ohne.
Tvrdý však ešte — zoceli.**

● Juhokórejský diktátor Čon Du-hwan svojočne prerušil rokovanie s opozíciou o charaktere novej ústavy krajiny a zároveň zakázal akékoľvek diskusie ne tuto tému.

**Nadiktoval svoje krédo
pekne riadok po riadku:
To, o čom sa
nesmie vratieť,
vyzerá byť v poriadku.**

TOBEN

Andrej Mišunek

— Máš smolu, práve som našla mazut, ktorý ti včera vo fabrike zmizol.

Jozef Smida

● FRANZ LISZT

Slávny skladateľ a klavirista Franz Liszt hral pred čárom Mikulášom I. V Zimnom paláci bol vyberané obecenstvo, ale cár sa cez koncert nahlas zhováral so svojím sušedom. Umělec prestal hrať a poviedal

— Ked hovorí cár, všetko ostatné musí zmiknuť!

Cár očervenel, vstal a odšiel

Na druhý deň sa vo všetkých novinách objavila správa „Hrač na klavíri Liszt, alkoholik, spustlík a erotoman, bol na príkaz Jeho Veličenstva vypovedaný z krajiny, aby nefhrozil morálku“

ydatá dcéra sa stáhuje matke:

- Už máme doma menželský trojuholník!
- To hádam ani nie je možné! Tek skoro po svadbe...
- Ale je. Som to je, menžel a televízor.

● V podniku prijímajú nového zamestnanca:

- Môžete si vybrať: začať ráno robiť od šiestej alebo od siedmej...
- Ja by som najradšej od utorka...

● O tretej v noci stojí na sídlisku medzi panelákmami opilec a kričí:

— Haló, ľudia...
V oknach sa rozsvecujú svetlá, ľudia sa vykláňajú z okien.
Opilec sa čuduje:
— Prečo ešte nespíte?

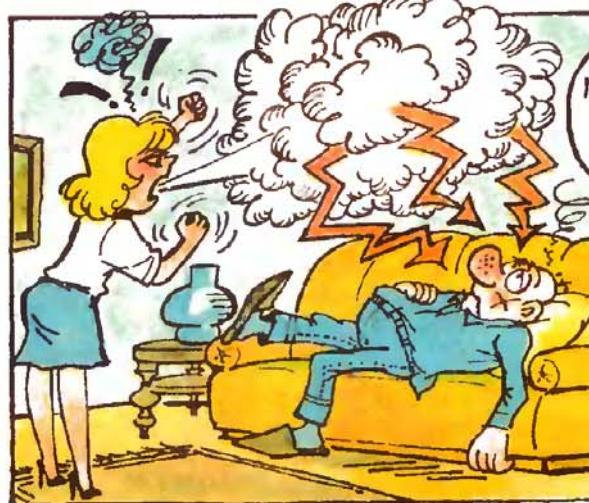
● Pán Jaroslav sa vrečia neskoro v noci domov. Manželka sa z tmavej izby spytuje:

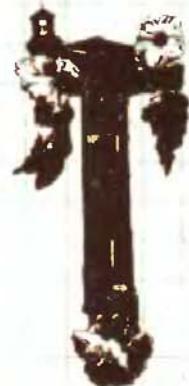
- To si ty, drahý?
- Nie... ja som to, tvoj manžel.

Miro Ďurža

BILL MANŽELOM

en Karol je ale len
lenivec!
Lenivec? To si
ho ešte nevidel
kradnúť!

● — Dnes v noci
som mal príšerný
sen. Pokazila sa
mi kalkulačka
a musel som rátať
z hlavy...

● — Prečo fa vylúčili z krúžku mla-
dých turistov, Andrej?
— Protože ma videli, ako som šiel
domov výťahom.

● — Vieš, kto je to diskrétny člo-
vek?
— Nie.
— To je človek, ktorý nepozná nij-
ká tejomstvá.

● — Predmety sa tepiom rozľahujú
a chladom stiahujú. Môžeš mi, Ivko,
povedať nejaký príkľud?
— Áno. Keď je teplo, natiahnem sa
na slnko a keď je zima, stiahnem sa
k peci.

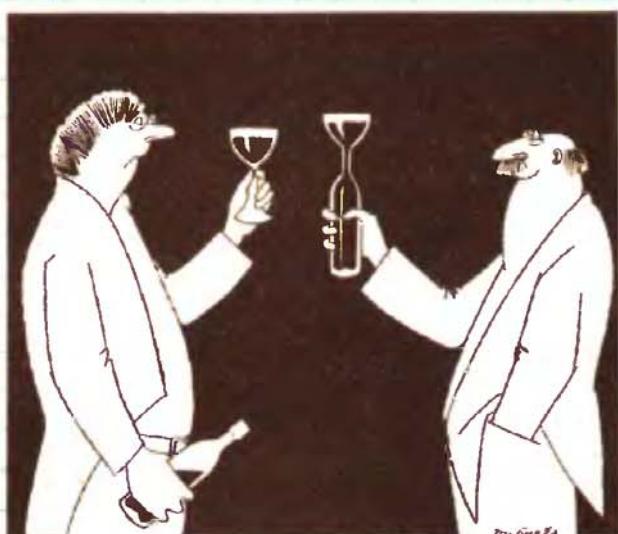
● Päťročný Miško stále hovorí:
— Keď nerastiem, kúpim si auto.
— A kde vezmeš peniaze?
— Tam, kde eš mama. Otcovi
z vrecke.

● Obžalovaný sa obhajuje pred sú-
dom:
— Bol som zatknutý pra jeden
objav...
— Aký objav? — pýta sa sudsce.
— Objavili mi manko...

● MILAN HODÁL

Z PRAXE

Kritizujú adresne.
Neboja sa meno.
Obuli sa do Jana.
Ten nič neznamená.

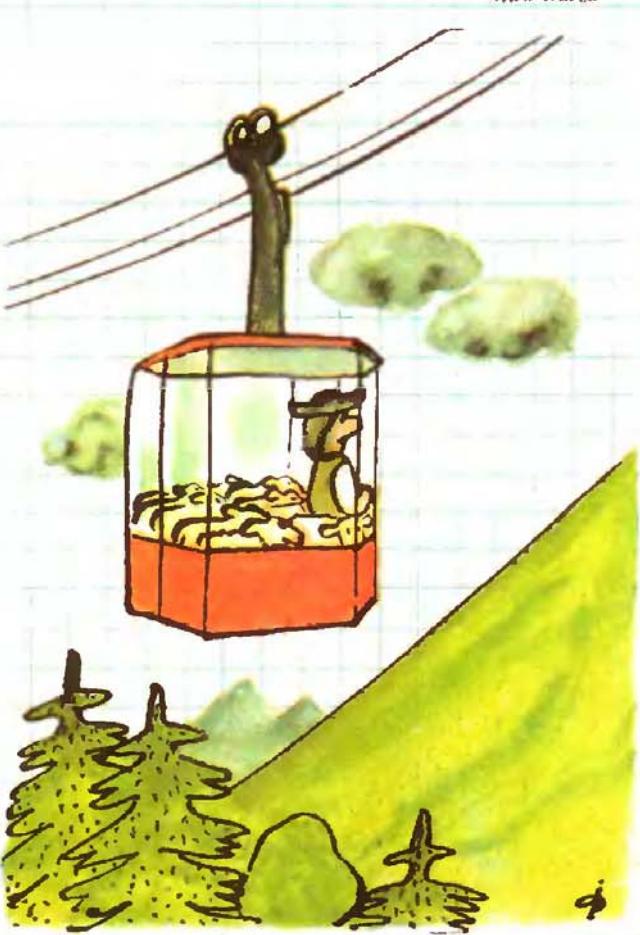

Miro Durča

Mnohí si reagovali
umělou jedálou s fudmi
nenáročnou, aby mohli
uplatniť dané z uměleckej
etiky "mnost."

pozitívnych kopú muz
za menej

PETER GOSSÁNYI

KAMILA STAŠKOVÁ

Bolo to sice krvné die-
v užív.

Za nedostatky osoba
zodpovedná zám. Mô-
žete

PETER NEZABUD

Kreslí Božena Plocháňová

TENISOVÍ REPREZENTANTI

Nohy tažké ako centy,
hlavy zaťažené dolármí...

TECHNICKÁ FINTA

Kto nie je schopný fair-play,
servíruje fair-playback...

HARMÓNIA

Spokojnosť s poradami:
Problémy sa na nich riešia
sporadicky...

NEVYHNUTNOSŤ

Ak sa prestavujete na nové
 sídlisko,
nutne sa musíte dať
na zlé chodničky...

HOP, HOP, MALÍ ŽIACE!

Základné školstvo?
Mini-pipi-drill!

PRENÁHLENOSŤ

Každý je dnes do sveta dr.

● DUŠAN KOVÁČ

Stopy po mimozemštanoch

Kolega Krhlička prišiel v pondelok ráno do práce v stave absolútneho rozrušenia.

— Počúvajte, väčení, — začal náhľivo, — podarilo sa mi objaviť stopy po mimozemštanoch!!! Na lúke za mestom, nedaleko sídliska, na ktorom bývam, určite priali letajúci tanier! Je tam vypáleny knuh trávy o priemere asi dvadsať metrov, nachádzala sa tam aj zopár úlomkov neznámeho kovu. Viete, čo to znamená? Sme prvi na Slovensku a možno v celej Strednej Európe, u koho pristál Nuž a keď prišli raz, — pokračoval Krhlička vo svojom monologu, — pridu určite aj druhý raz! A viete si vôbec predstavíte, aké dobro bude pre nas znamenať stretnutie s inou, bezpochyby vyspelejšou civilizáciou? Staneme sa lepsiimi, dokonalejšími a vôbec... čo tu vlastne strácam čas? Musím utekat do redakcie okresnych novín! —

Počkaj, Krhlička, zadrž! — chýtil objaviteľa dôkazu o existencii mimozemských civilizácií za plece kolega Budzogáň. — Uvedom si, že teraz, keď si už našiel tie stopy, prideš do styku s mnohými zástupcami masovokomunikačných prostriedkov. Preto si myslím, že by si si mal v každom prípade pristrihnúť tú svoju večne neučesanú hrievu.

— Keby len vásyl — pridala sa kolegynia Belzebubová. — Aj šaty predsa robia človeka! Ako soľ ti treba, Krhlička, poriadny oblek, no nie hociáky konfekčný, ale šitý na mieru!

— A len pozri do zrkadla na tie svoje nepodarené zuby! — vyjadri svoj názor aj kolega Cíciak.

— Bezpodmienečne potrebuješ mostik vpravo dole!

Kedže sa nám okrem toho zdať, že Krhlička dosť silno šušle, vybavili sme mu dvojtýždňový logopedický rýchlokurz a na zvýšenie jeho sebadôvery pri styku so žurnalistami sme mu zabezpečili súkromné hodiny rétoriky. Nakoniec vedúci našho oddelenia Murárik vybavil Krhličkovi u známeho chirurga plastickú operáciu jeho neobýčajne vyuvinutého nosa.

Ked sme sa asi po desiatich týždňoch konečne spolu s Krhličkom disponujúcim žiarivom úsmievom, elegantnym vzhľadom, sym patickým profilom a perfektnou výslovnosťou i štýlom reči dostali na lúku, ktorá bola údajným dejiskom pristátia mimozemštanov, nenašli sme po vypálenom kruhu či po úlomkoch neznámej zlatiny ani stopy.

A tak jediným dôkazom dobrodenia, ktoré prináša fudstvu styk s mimozemskými civilizáciami, je — a asi aj ostane — iba Krhlička

Miro Ďurža

povedali - napísali - povedali

Ked' diplomat povie áno, znamená to možno. Ked' vravi možno, znamená to nie. A ked' povie nie, tak to nie je diplomat.

Przekroj

Koľko ľudi sa stáže na svoju pamäť, ale nikto na svoj rozum.

La Rochefoucauld

Čím viac sa toho povie, tym viac si treba domýšľať.

Anonym

Ked' ti žena zábuchne dvere pred nosom, určite ti nechá odchýlené okno.

Casanova

NECHCEME SA NIKOHO DOTKNÚŤ

* Čistá ruka

Mladý lekár po službe prekladá bankovky z plášta do peňaženky. Tvrá mu žiari spokojnosťou.

— Čo je na tých pári stovkách také mimoriadne? — čuduje sa kolega.

— Niečo predsa. Práve sa mi zaplatilo „vstupné“ na medicinu. Tak od zajtra už konečne „čistá ruka“. — mb-

ĽUDROST TÝŽDŇA

Kto nepripúšťa otázky, asi sa bojí odpovedi.

GUSTO MURIN

SUCHÁ PRÍHODA

Už ďalej nevládal. Bicykel sám zastal.

— Jano, — oslovil sám seba, — musíš zoskočiť, lebo sa rozpletiš ako žaba!

Pošlúchol sa, zoskočil. Čvachlo to. Jano zmereval a chvíľu zbierať sily. Potom chcel vykročiť ľavou. Nešlo to. Sproboval pravou — nešlo tiež. Chcel kričať o pomoc, ale čo uvedie ako dôvod, navyše za bieleho dňa?

Bezmocne sa poobzeral. Vôkol — blízko i všade kam oko dohliaľo — stáli ľudia. Nevšimavo, merovo, niektorí čitali knihu, iní časopis. Občas s nádejou pozreli k oblohe a opäť sa zahlbili do seba, alebo do textu.

Opodial stál Janov bicykel. Neopretý.

— Čo teraz? — skrikol Jeno.

— Vy ste nový obyvateľ nás- ho sídliska? — viac konštatujúco eko otázku povedal starec. Jano prisvedčil.

— Tieto bletá, polotuhé, sú najhoršie, — poučal ho starec. — Onedľho zaprší, lúpe me v križoch, blato zredne, budeme môcť vykročiť.

A ako na povel skutočne začalo prísť. Ľudia schovali čítanie a po chvíli vykročili. Jano na to pozeral ako zhypnotizovaný, prebral ho ešte pád bicykla.

— Tfui, — hromžil, — ne toto musím dať druhý raz pozor. Ešteže jedne rúčka trčí z bleta, ani by som ho nenašiel.

Nedľho po uverejnení fejtónu Suchá prihoda dostala redakcia niekoľko listov.

Vážená redakcia,

konečne si niekto začal všimnať problémy nášho sídliska. I keď ste pranierovali nie práve problémy hlavné. Napríklad to, prečo sa urobila parádna cesta do zastrenej uličky, nie k nám na sídlisko. Asi preto, že tam býva J. O. z okresu? A ako to, že celá jeho rodina drží výnosné posty v našom meste? Prečo sa neobnovujú pamiatky, ale F. F., náhodou tiež z okresu, dal v strede mesta rekonštruovať starý dom na prvotriedne bývanie a ubytoval v ňom rodinu svojho syna?

Atd.

Blato je tiež problémom, ale ak nemáte strach, priecestujte, máme tu inšieho a „kvalitnejšieho“ bahna.

39 podpisov

Toľko z redakčnej pošty.

A mladý redaktor, autor onoho fejtónu Suchá prihoda si nevedel vysvetliť, prečo ho všetci kolégia — až na šéfa

— uznanivo potăpkávajú a gratulujú mu. Ako sa potom neskôr ukázalo, poučil sa. Začal písat lyriku.

Vážená redakcia,

Nechepeme zmysel vašej kritiky. Nemáme zaznamenaný prípad — konzultovali sme s technickými službami, požárnymi, s bezpečnosťou i s rýchlosťou pomocou — že by bol niekto zapadol na našom sídlisku Podbrehy tak do hlate, ako ste to napísali. Preto považujeme vašu kritiku za neoprávnenu.

Ak sa netýka váš článok nášho mesta, tak je oprávnená.

Podpis a pečiatka

Redakcia!

Nemyslime si, že je vhodné takýmto spôsobom škandalizovať orgán štátnej moci pre dva tri prípady. Preto vás žiadame, aby ste nám obratom oznamili meno a adresu autora hanopisu Suchá prihoda, lebo chceme urobiť opatrenia na odstránenie kritického stetu.

Podpis a pečiatka

Milí súdruhovia,

zmyslom celej našej práce je blaho a spokojnosť obyvateľov nášho mesta. Urobili sme pre to nemálo. Postavili sme dve nové sídliská, to je 1 342 nových bytov prvej kategórie. Zvážte v redakcii taký fakt, že v roku 1276, odkedy máme o našom meste záznamy, nebola o našom meste ani zmienka, ba ani v ďalších dvadsaťsich rokoch. Na zasadnutí rady v septembri minulého roku sme preto prijali uznesenie, že v r. 1296 naše mesto ešte neexistovalo. Tak máme dokladované, že naše mesto od konca XIII. storočia vzrástlo o 100 %. Ak však berieme ako ukazovateľ automobilické práčky, teda princip modernosti, tak vzrástlo o 100 % za posledné storočie! Pri farebných televízoroch je tempo ešte rýchlejšie.

Iste pri toľkých uspechoch sa vyskytnú aj drobné nedostatky, napríklad občasné blato (len pri daždi!!!) na sídlisku Hlinisko. Preto očakávame, že svoju kritiku odvolaťte. S. Šéfredaktor isto pochopi, že takéto riešenie je súdržuškejšie, ako rozhodnutie súdu, na ktorý sa chceme obrátiť.

Podpis a pečiatka

Súdruh redaktor, autor článku Suchá prihoda,

iste Vás netreba poučať, že kritika má byť konstruktívna, teda ma ukazovať východisko. Preto Vás žiadame, aby ste nám obratom oznamili, akou technológiou zbavit sídlisko Juh toho blata. Máme nasadiť buldozéry, ktoré by blato zhrnuli a potom by sme ho na nákladných autách dali odviezť? Treba však vyriešiť problém kam zeminu odviesť? Ak do polnohospodárstva, ako ju zbaľí olovo a iných škodlivín, ktoré do zeme vnikli za roky a ešte. A čo sa týka kanalizácie: zdôvodnite zberný okruh a jeho prednosti a nevýhody oproti postupnému napájaniu jednotlivých vetiev. Rovnako by sme potrebovali vedeckú analýzu možných použiteľných asfaltov, štetov a najvhodnejšej hrubky betónového podkladu cesty.

Ak tieto údaje obratom od Vás nedostaneme, budeme pokladat Vašu kritiku za nekonstruktívnu, teda za púhe kritikarčenie, o čom poinformujeme nášho otca, deda, švagra a strýka, ktorý pracuje na ministerstve.

Podpis

Redaktori!

Čo má znamenáten článok o tom suchom blate? Nezdá sa vám, že treba už prestati s kritikou? Ľudia sa chču smiať, prečo, napríklad, nedate takéto niečo:

Jano spravil Mara decko. Mara plakala.

— Mara neplač pre jedno decko, — upokojoval ju Jano, — však ti druhý raz spravím dve.

Takéto vtipy treba, to si zapíšte za uši.

Bez podpisu,
s pečiatkou

● FRANTIŠEK ROJČEK

Epigramy

KRÉDO
RIADITEĽA

Nemusím byť podnikávý!
Hlavne, že som podnikový!

MOC

Kto má moc,
ten má moc!

O PREDNOSTI

Sám život nám prezradí.

že najväčšou prednosťou
je vyznať sa v pozadi...

ZAUCHÁ

Rozdávajú zauchá, lebo sami
majú toho priveľa za ušami!

O NÍZKÝCH
IUĎOCH

Nízki ľudia tvoria čudnú kastu —
vždy a všade ako z vody rastú...

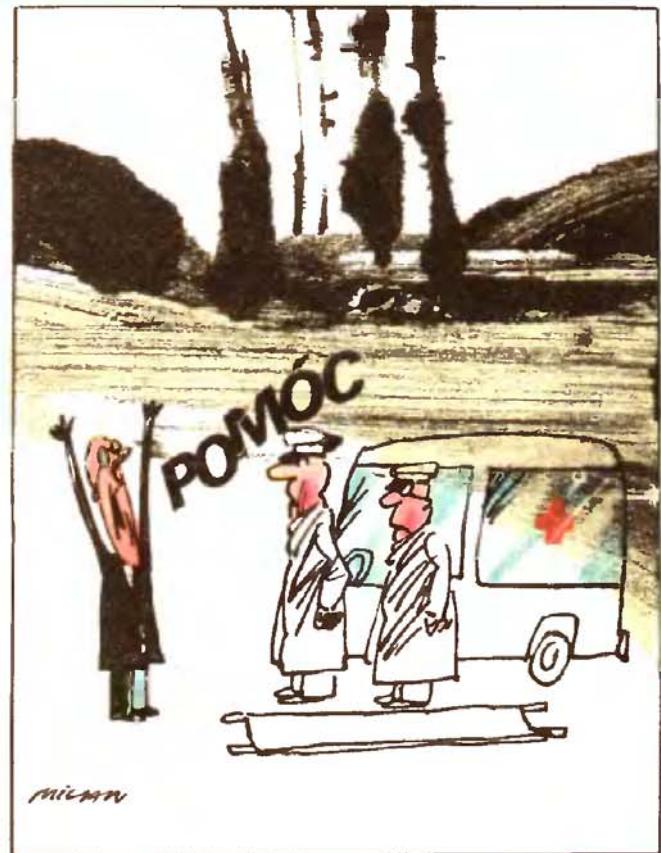

Bobo Pernecký

Alan Lesyk

— Robí pešiu zónu!

Milan Vavro

— Príroda umiera...

Ondrej Zimka

Andrej Mišanek

PORADÍME BEZ PORADIA

Všimol som si, že po dvoch hodinách môjho referátu niektorí v miestnosti žívali. Mal som hovoriť hlasnejšie?

František R. N.

Nie, tó by ste zasa zobudili tých, čo už spali.

Redakcia

Chtiel som vystúpiť v diskusii, ale ten, ktorý viedol diskusiu, mi nedovolil, pretože som nemal príspevok na papieri. Mal pravdu?

Jozef N., Z.

Nemal, ale mali ste ho požiadáť, aby vám to aj on del písomne.

Redakcia

Niekto kážu vodu, ale pijú víno. Čo vy na to?

Vincent G., R.

To si myslia. Budte bez obáv, aj oni pijú vodu.

Redakcia

Robíme dobre, keď si nedávam obrúskov pred ústa?

Juraj V., B.

Je to odvážne, ak tak nerobíte iba pri jedení.

Redakcia

Myslím si, že je nasprávne, keď namiesto nedostatkov používame termín rezervy. Čo si mysite vy?

Michal B. Z.

Že v tomto smere máme vždy rezervy.

Redakcia

Neviem, prečo niektorí kolegovia začali odo mňa bočiť?

Justín C. T.

Asi ste s nimi hovorili na rovinu.

Redakcia

Nedávno mi spravili zubný mostik. Môžem už teraz skákat ľuďom do rečí?

Silvester B., R.

Môžete, ale s rizikom, že vám nabudúce bude lekár robíť protézu.

Redakcie

Ludia v našom podniku sa dokážu celé hodiny smať na mojich vtipoch. Myslite si aj vy, že sú také dobré?

Robert B. Ž.

Určite sú výborné, súdruh vedúci!

Redakcia

— Boli ste fantastický, majstre, prosím o autogram.

Peter Gossány

Marian Bachrety

KOMUNIKUJEME

Jozef Smida

Keď som nedávno kritizovala šéfa, ukázal mi dvere. Odišla som, ale neviem, či som ho pochopila správne.

Júlia R., V.

Asi áno! Ibaže by chcel, aby ste tia dvere zamkli. Pošlite foto.

Redakcia

Hostí sme odprevadili až domov. Bolo to dobré?

Michaela Ž., S.

Bolo. Taktô ste mali istotu, že vás neohovorili už po ceste.

Redakcia

Každý večer si vypijem v reštaurácii dva deci vína. Na pohár je označené mierka. Doteraz som neprišiel na to, načo tam je?

Krištof K., B.

Na to, aby čašník vedel, o koľko vás má oklamat!

Redakcia

Viem, že pes je inteligentné zvieraj a verný druh človeka. Môže mať tekytô tvor nejaké ľahkosti?

Michal K., K.

Nemôže! Ani finančné!

Redakcia

Vážené redakcia. Nemôžem spávať. Môj manžel v noci hovorí za sna. Čo mám, preboha, robiť?

Jarmila K., S.

Nechajte ho trocha vyrozprávať cez deň!

Redakcia

Lekár mi vraví, aby som jedol ovocie aj so šupkou. Vraj je to zdravé. Má pravdu?

František M., Ž.

Má! Okrem orechov!

Redakcia

Na našom námestí popilili veľa stromov. Teraz vyzerá ako vyrúbaný les. Nie je to škoda?

Eva K., T.

Je a nie je. Možno tam vybudujú park. Taká býva prax.

Redakcia

Manželka mi prestala variať moje obľúbené jedlé. Môže to súvisieť s tým, že som kritizoval jej linu?

Zdeno F., R.

Môže. A ak niekedy v zamestnaní bola vedúcou, je to takmer isté.

Redakcia

Už dlhší čas nemôžem nájsť s mužom spoločnú reč. Mám ju hľadať bez neho?

Agneša H., S.

Možno by stečilo stratiť s ním zopár rozumných slov.

Redakcia

QUINTA BIENAL
INTERNACIONAL
DE HUMORISMO

CUBA '87

M EDAILY Z KUBY

S radostou zaznamenávam úspech našich karikaturistov na 5. Biennale humoru a satiry v San Antonio de los Baños na Kube, kde som bol pozvaný ako člen medzinárodnej poroty.

Boli tu stovky karikatúr z mnohých štátov — 1 030 kresieb od 340 autorov z 31 krajín sveta. Už pri prvej bežnej prehliadke vystavených expozícií som usúdil, že kolekcia z Československa má veľmi dobrú úroveň, čo napokon ohodnotila osobitne aj medzinárodná porota, v ktorej boli predstaviteľia zo ZSSR, Bulharska, NDR, Dánska,

Kostariky, Dominikánskej republiky, Argentíny, Kuby a z Československa.

Protokol z hodnotenia označoval pre nás, československých karikaturistov, krásny úspech. Naši výtvarníci dostali najviac cien a ocenení: v kategórii humoru získal prvú cenu Vladimír Renčín a čestné uznanie Bobo Pernecký, Jaroslav Pop a Petr Juřena.

Ocenenie najvzácnejšie, ktoré udeľuje Medzinárodná organizácia novinárov (MON), Cenu Jeana Effela získal náš karikatúrista Dušan Polakovič.

Cenu kubánskeho ministerstva kultúry udeliili Jiřími Slivovi.

Zvláštnu cenu časopisu Roháč — vybieranú valašku, som v mene redakcie odovzdal mladému kubánskemu výtvarníkovi Orlandovi Albovi.

Mesto San Antonio de los Baños, v ktorom sa výstava konala, žilo humorom. Humorné obrázky a karikatúry tu zdobili všetky verejné miestnosti a obyvateľstvo na počesť poroty usporiadalo (akože ináč) takmer dvojhodinový karnevalový sprievod. Odovzdávanie cien sa konalo pre tisíckami obyvateľov San Antonia. Bol to neobyčajný a v inej krajine doslova neopakovateľný zážitok.

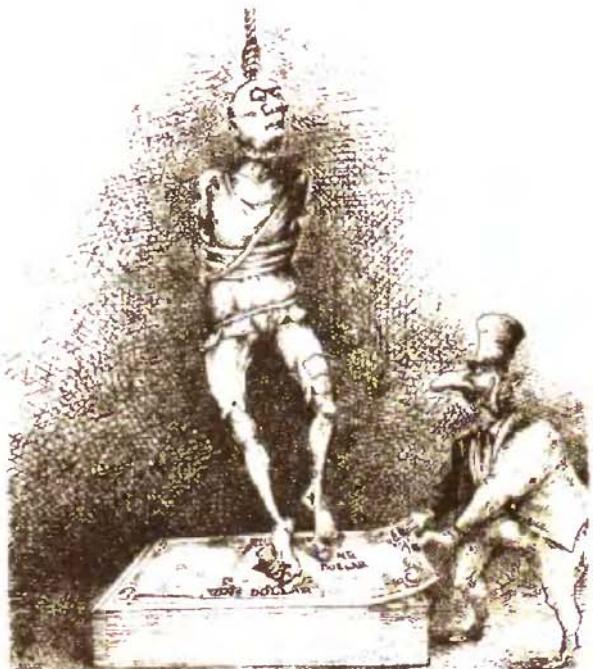
VIKTOR KUBAL

1. cena a zlatá medaila v kategórii humoru.

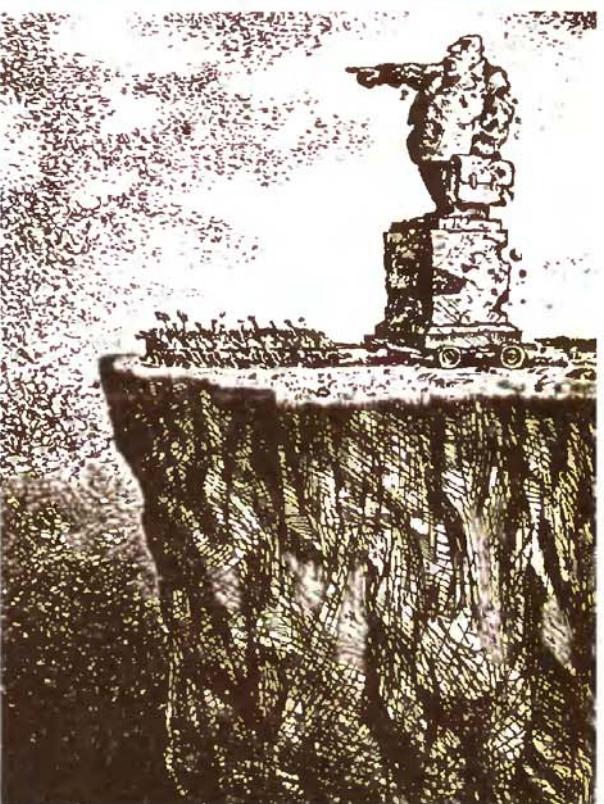
● Vladimir Renčín (ČSSR)

1. cena a zlatá medaila v kategórii politická satira.

● Alberto Morales Ajubal (Kuba)

2. cena a strieborná medaila v kategórii politická satira.

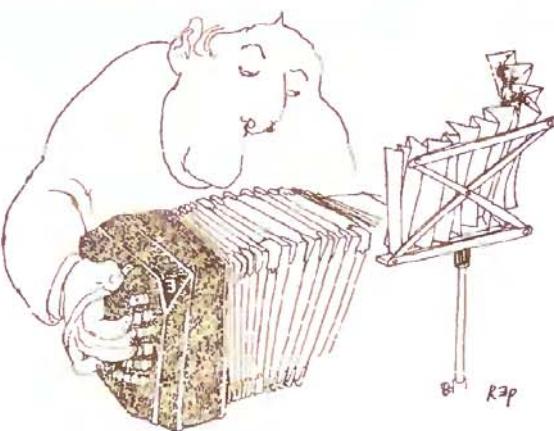

● Igor Smirnov (ZSSR)

3. cena
a bronzová
medaila
v kategórii
humoru.

● Miguel
Antonio Repiso
(Argentína)

— Chudák, ten má ženu aj frajerku!

Alan Lesyk

15.

— Aký šťastný by som bol, keby som sa občas mohol s niekým porozprávať!
— Vy ste úplne osamelý?
— Nie, mám ženu, svokru a štyri dcéry...

— Prepáčte, — ospravedlňuje sa majster pracovníkovi, — že som vás nazval kusom dreva. Bolo to odo mňa nepremyslené, drevo predsa precuje...

— Keby sa svokra tak často nehádala so svokrom...
— To ti hádam môže byť jedno, veď nebyvate spoločne.
— Mohlo, keby sa k nám po každej hádke na týždeň nepresfahovala!

Raz ráno sa prebudil malý Andrej s obrovskou chripkou. Príbehol za mamičkou a s námahou zašepkel:

— Mamička, niekto mi stiahol zvuk!

Manželku boxera prebudi v noci šramot z vedľajšej izby. Prebudi manžela:

— Karol, vstávaj! Nieko si prišiel pre súkromnú hodinu!

Rozpráve lovec:

— Najhorší je medved grizly Pred ním nijet záchraný. Keď začnete utekať, bež za vami. Ak skočíte do vody, on tiež!
— A čo, keď sa schováte?
— opýtal sa jeden z prítomných.
— Zbytočné! Schová sa tiež!

Reportér sa pýta známeho máromyselného herca:

— Prečo nechcete mať deti?
— Pretože neverim, že by po mne mohlo prisť niečo lepšie...

Manželia sa dohovárejú, že by si zašli večer do baru.

— Musíme to urobiť nenápadne,
— hovorí manžel, — aby tvoja matka nechcela ist' hned s nami...

— Aká moja matka? — čuduje sa žena. — Ja som si mysla, že je to tvoja matkal

— Predstav si, čo je to za krys ten Juro. Odmietol mi požičať tisíc korún!

— V tom prípade fa upozornjujem, že ja som tiež krysa...

— Radšej by som bola chlapcom, — hovorí malá Julka bratovi.

— To si si zmyslela neskoro. Mamička ti práve pred chvíľou došila sukňu.

Stretli sa dve kamarátky:

— Ja som ti včera zažila veci, no to sa vôbec nedá rozprávať!
— Tak rozprávaj!

— Koľko ťa stalo to nové auto?

— Osemdesiat tisíc, kamarát môj!

— A prečo nejezdíš?

— Nemôžem zohnať tesnenie za korunu dvadsať...

KTO SA CHCE TOPÍ V PENIAZOCH, MUSÍ V TOM VEDIŤ PLÁVAT.

LADISLAV SURINCAK

Ladislav Mokráň

● JOZEF BILY

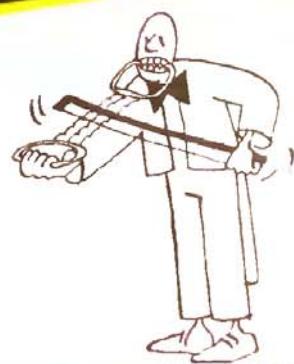
KONIEC ODDYCHU

Mnohí majú
zvyklosť planú:
Len keď „padla“,
vtedy vstanú.

POSUDOK

Aká bola jeho činnosť
v uplynulom období?
Inak mysel, inak vravel
a inak nič nerobil.

— Som rád, že ste ma prijali, súdruh vedúci. Budem spoločne s vami pracovať na odstraňovaní nedostatkov...
— To je omyl. Nie na odstraňovaní, ale na zdôvodňovaní!

16.

ANI Z VOZA, ANI NA VOZ

V turistickom sprievodcovi sa dočítame:

„Kláštor pod Znievom vnikol v 13. storočí na dôležitej obchodnej ceste z Ponitria cez Turiec na Orevu a do Polska. V stredoveku mal tržné právo. Obyvateľstvo sa naučilo vyrábať v 18. storočí lanový olej. Odtafto potom odchádzali olejkári a ťafranenci do celej Európy. V 13. storočí tu vznikol premontératský kláštor a fariský kostol. V obci žil Peter Pazmány, zakladateľ trnavskej univerzity. Od r. 1869 tu bolo jedno z prvých slovenských gymnázií. Študovali tu Jozef Gregor-Tajovský, Martin Kukuchín a ďalší slovenskí národnovci. Kláštor pod Znievom je rodišom hudobného skladateľa Alexandra Moyzesa. Hrad Zniev je z 13. storočia, vypálený r. 1681 Thókolyho vojskami. Zo zrúcanín je pekný výhľad na turčiansku kotlinu.“

(Načo vôbec tátó úvodná exkurzia do histórie známej turčianskej obce? Kvôli zapamätniu. Môžu sa totiž stať, že o pár rokov, v novom vydani onoho turistického sprievodcu, pribudnú nasledovné vety:

„Útulná stanicá čakáreň z 20. storočia, zničená postupne neznámymi vandalmi. Zo zrúcanín pekný výhľad na železničnú trať č. 431 Vrútky — Hronská Dúbrava — Zvolen.“)

Prečo by sa tam spominaný dodatok mohol ocitnúť? Dajme slovo miestnemu obyvateľovi Jozefovi P., ktorý nás na problém upozornil vo svojom liste.

Cákáreň na železničnej stanici v Kláštore pod Znievom bola odjakživa útulná, čistá, vykúrená. Až kým ktorí nenačrholi ušetriť pracovní silu tak, že na stanici bude služba len od 5.00 hod. do 19.00 hod. Od tých čias je v noci stanica opustená a čakáreň bez dozoru. Podľa toho to vnútri aj vyzerá. Výrast-

kovia s radostou vytíkajú okna, ničia pece, dvere aj lavice. Oproti stanici, na nástupišti v smere do Vrútok, je pôvodne sklenený prístrešok už celý oplechovaný. Sklo, hoci s drôteným výpletom, stále daktó rozmláti. A tak sa Jozef P. pyta: Žískala na tom „zlepšováku“ niečo železnica? Nedalo by sa všetko riešiť rozumnejšie? A zároveň aj odpovedá: Dalo!

Kilometer od stanice je stála obsluha návestidiel. Keby sa návestidlá posunuli bližšie (a mož-

tym stratila opodstatnenie.

(Ažľa, technický pokrok...)

Okrem toho aj tržby z prepravy cestujúcich sú v menovanej stanici nízke, takže... Skrátka, ekonomika nepustí.

(Nízke tržby, nízke tržby: možno to bude aj zato, že odtafto dochadza vlakom do prace veľa železničiarov, čo pracujú vo Vrútkach a majú režejne listky...)

Návrh sťažovateľa na riešenie situácie nie je reálny. Mohla by sa narušiť plynulosť chodu vlastkov a pripustnosť trate.

(Žiaľ, v tomto nevieme opovať, nemáme patričné odborné znalosti. Preto zahanbene čušíme. Veď božuchovaj: narušiť plynulosť chodu našich vlastkov, už len to by chýbal...) Inak prevádzkový oddiel ČSD vo Zvolene uznáva, že stav v čakárnach je často taký, aký je. V určitých obdobiah nebolo možné vykurovanie kvôli násil-

dých ľudí, ktorí pod vplyvom alkoholu ničia náš spoločný majetok. Pre ochranu zastávky uvažujú po prípadnej dohode s MNV uzavrieť čakáreň v nočnej dobe. V takom pripade, ako pišu, sa však môže objaviť ešte väčší vandalizmus. Zatiaľ opäťtove požiadajú o pomoc VB a MNV.

Co k tomu dodať? Ani z voza, ani na voz. Sme ďaleko od toho, aby sme bagatelizovali problém vandalismu. Prejavuje sa — a nielen na Kláštorskej stanici. Pomoc VB, MNV i ľadových občanov je potrebná. Problém je aj v tom, že k inkriminovanej železničnej stanici gravituje viacero (vari až osiem) obcí. Vandali môžu byť z hocktorej z nich.

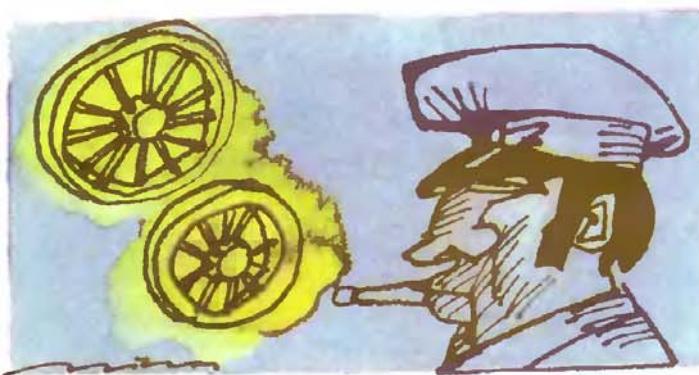
Nazdávame sa však, — a v tom sme sa zhodli aj s funkcionármi MNV — že základný kameň úrazu je skutočne v trvalom obsadení (či vlastne neobsadení) stanice. A že by sa vec pri dobrej vôle dala vyriešiť aj bez zníženia pripustnosti trate. Zamýšľané zatváranie čakárne na noc by nebolo riešením, ale obyčajným alibižmom, na ktorý by doplatili slušní ľudia. Veď stanica je od samotného Kláštora pod Znievom vzdialenosť 5 km. V zime, vo fujavici iste pešo cez záveje z nočného či zmeškaného vlaku do hocktorej z okolitých obcí je takmer nemôžné. Pokiaľ by bola čakáreň zamknutá, poľahky sa dá veru aj zamrznúť. Ak bude otvorená, ale nevykúrená, tak ako doposiaľ, určite sa to musí skončiť aspoň poriadnym prechladnutím.

Preto ani jedno, ani druhé „riešenie“ nie je podľa nás prijateľné. Treba nájsť iné. Učinné a definitívne. Alebo chce železnica cestujúcich presvedčiť, že za technický pokrok v podobe automatických rámp sa v ČSD zákonite plati zníženou úrovňou cestovania? V takom pripade — ďakujem pekne za onen pokrok!

MIKULÁŠ SLIACKY

(Ešte voľačo: Ako sme sa dozvedeli z neoficiálnych prameňov, na stanici došlo tejto zimy údajne aj k vlámaniu. Do dreváreň. Zmizli nejaké polená a pár kusov uhlia. Inšie nič. Voľačko stratil zábrany a zakúril si v čakárni sám.)

Ilustroval Milan Vavro

no by to ani nebolo treba), bolo by ich možné obsluhovať priamo zo stanice. Tým by bola zabezpečená nepretržitá prevádzka, výrastkovia by skrotli a do pece v čakárni by mal kto v noci priložiť. Bola by spokojná aj železnica, aj cestujúci.

Toľko nás čítať. Keď sme dočítali jeho list, potešili sme sa: Ľaťa, priam učebnicový príklad konštruktívnej kritiky! Nie len vypočítavanie nedostatkov, ale aj návrh na konkrétnu riešenie situácie!

Reku — čo si o celej veci myslí ČSD — prevádzkový oddiel Zvolen?

Ozval sa nám súdruh néčelník. Pláše, že trvalé obsadenie zastávky sa svojho času zrušilo kvôli zavedeniu automatických závor. Dovtedajšia trvalá služba

nemu poškodeniu pací. Za jeden rok ich muselo byť vymených päť v hodnote 8 350 Kčs.

(To naozaj nie je málo. Kto vie, či si daktorý z vandalov aspoň popálil paprče? Veď demolovať rozzeravenú pec — to nie je len tak! Lenže nezabudnite: od 19.00 do 5.00 sa v peci nekúri Nemá kto. Nuž sa aj demoluje — takpovediac — za studena.)

Železnica oboznámiła so situáciou OO-VB v Turčianskych Tepličkach, požiadala o pomoc MNV Kláštor pod Znievom. Rada MNV utvorila hliadky z ľadových občanov, ktoré spolu s VB dozerali na čakáreň najmä v čase diskoték. Keď sa hliadkovalo, bolo všetko v poriadku. Keď nie, znova došlo k vandalismu.

V závere železnica píše, že ani trvalé obsadenie zastávky by nezabezpečilo prevýchovu mlá-

denie porušujú. Ochranné veterinárne zariadenie so sídlom v Nitre už jednu likvidáciu túlavých psov v Hybiach urobilo a pripravuje sa i ďalšia.

Okrem toho, Komisia pre ochranu verejného poriadku pri MNV v Hybiach spolu s jednotkou PS VB má vo svojom pláne činnosti vykonať kontrolu u všetkých majiteľov psov a ti, ktorí toto zariadenie nebudú respektovať, komisia potrestá pokutou až do výšky Kčs 500.

V Hybiach sa teda „psi problém“ rieši. No bolo by treba, aby sa podobným nariadeniam venovala zvýšená pozornosť aj v ostatných obciach a mestách, pretože chov domácich zvierat v bytoch sa rozrasťa. A veľmi často vidieť, ako celé svorky psov znečisťujú zatrávené priestranstvo.

ph-

O jednom ľahostajnom vzťahu alebo ked' hygiena fluktuuje

Nedávno sme do redakcie dostali list od čitateľa z Hýb. Prosi nás v ňom o pomoc pri riešení problému, ktorý majú s túlavými psami v ich obci. Mnohí majitelia týchto, ináč verných a oddaných, zvierat totiž nedabajú o to, aby boli psi uviazaní, aby ich vodili na remienku či dali im pri voľnom pohybe něhubok.

Predsedu Miestneho národného výboru v Hybiach nám oznámił, že ešte v aprili r. 1983 vydal MNV na svojom plenárnom zasadnutí Všeobecne záväzne pokyny, v ktorých je jedna časť venovaná chovu domáceho zvieratstva. Tieto pokyny dostačala každé domácnosti, boli vyvesené v obchodoch, na MNV a vyhlásené v miestnom rozhlasu.

V nariadení sa hovorí, že občania sú povinni chovať hospodárske zvierat zabezpečiť vo svojich dvoroch tak, aby svojim voľným pohybom neznečisťovali verejnú priestranstvá a nepoškodzovali stromčeky, okrasné kriky, kvetinove záhonky a ostatnú verejnú zeleň.

Voľný pohyb psov po verejných priestranstvách obce se zakazuje!

Nájdú sa však psičkári, ktorí toto nari-

Vraj kežmarskí obyvatelia sídliska Sever si pošepkávajú, že dostanú niečoho suseda. Iní tvrdia, že kreslo patri vodníkovi. Všetci sú však záhadou v tom, že kreslo, detské kocíky, či pneumatiky nepatria do potoka, ktorý preteká vedľa ich sídliska.

A názor MsNV v Kežmarku?

Foto V. L. Kežmarok

DVE ODPOVEDE

„Zrazu mi prišlo na um pozrieť sa oknom do dlhej tmavej predajne. Celkom vzadu som v tme uvidel nehybne sediacu postavu muža. Zabúchal som na okno — nič, zabúchal som druhý raz — opäť nič. Čo robit? Skusím ešte raz a potom pôjdem na bezpečnosť. Tretí raz som zabúchal poriadne. Postava sa pohla, ale ostala sedieť ďalej. Až po chvíli sa zdvihla a pomaly krácala ku dverám. V hlave mi začalo svítať...“

Nie, to nie je úryvok z knihy, ale z listu. Hoci sa to všetko začalo knihou.

Karol V. bol v Bardejove na služobnej ceste. Čas pred odchodom vlaku chcel využiť a kúpiť si knihu, ktorú inde nemohol zohnať. Ani v tajuplnnej predajni knihy na Bardejovskom námestí to nevyzeralo tak, že ju zoženie. Aj keď vedúci predajne napokon otvoril Povedal mu totiž, že predajňa je zatvorená, pretože sa nekúri. Nášho čitateľa však počas krátkeho pobytu v predajni ovanulo nielen prijemné teplo v miestnosti, ale aj menej prijemná vôňa alkoholu.

Z predajne, v ktorej sa nepredávalo, odišiel. Nie ďaleko — na Mestský národný výbor — odbor miestneho hospodárstva. Príbeh druhý pripominal príbeh prvého. Prvé dvere zamknuté, druhé takisto. Tretie viedli priamo k vedúcomu odboru. Ten nevedel nič o uzavretí predajne, ale na problém, ktoré má vedúci s požívaním alkoholu, si spomenul. Na druhý deň si ho predvoláme — ubezpečoval zákaznika.

— No hej, ale ako mu zajtra dokážete, že bol opitý? — snažil sa vyniesť návštěvnik problém záhorúca a navrhol vedúcomu odboru zájsť do predajne ihneď. Ale to nemal robiť.

— Čo by som ta ja ako vedúci odboru chodiť? Ja mám na to referentov a ti tu nie sú. Zajtra ho zavoláme, — uzavrel diskusiu.

Ešte poradil návštěvnikovi ako sa dostane do inej predajne na sídlisku. Nášmu čitateľovi to však nedalo a po ceste sa zastavil pri

predajni na námestí. Na dverách už visel oznam: „Z technických príčin zatvorené.“

A v predajni knihy na sídlisku? Na zdrapie papiera objavil oznam o dovolenke.

List čitateľa sme zaslali na Výbor ľudovej kontroly — ONV v Humennom Riaditeľ Slovenskej knihy — závod Prešov nás informoval, že pri prešetrení sťažnosti vedúci predajne vyhlásil, že nepožíril alkoholické nápoje. Zatvorenie predajne vedúci nepoprel. Uložili mu kárne opatrenie. Vedúci predajne na sídlisku pisomne upozornili na porušenie príkazu riadiaceho v súvislosti s nesplnením povinnosti pri prechodnom uzatvorení predajne.

O niečo neskôr sme dostali ďalší list — od podpredsedníčky MsNV v Bardejove. Potvrdila, že vedúci predajne bol indisponovaný vzhľadom k požitiu alkoholu. Vyjadria sa i k porušeniu pracovného času v predajni na sídlisku. Ospravedlnila správanie sa vedúceho odboru, ktorý nezakročil v prospech spotrebiteľa. V ten deň, po skončení porady pracovníčka odboru navštívila predajňu knihy na námestí. Zistila, že sťažnosť bola opodstatnená.

Vinnici boli potrestani. Ako nám napísala podpredsedníčka MsNV, tieto opatrenia nemôžu zmazať nedobrý pocit, s ktorým návštěvnik odchádzal z Bardejova. My však máme dobrý pocit z toho ako na Mestskom národnom výbere v Bardejove pristúpili k riešeniu tohto problému.

PETER CHRENKO

Vybrali sme z pošty

Milý Roháč,

dňa 5. 2. 1987 som bola s mojim patročným synčekom v pánskom kaderníctve na Námestí Osloboditeľov v Michalovciach. Po ostrihaní, ktoré trvalo niekoľko minút, mi predložili účet, ktorý ma šokoval... (Kčs 15.—)

Zdôľ sa mi to neumerné, aby za skrátenie vlasov u dievča sa mohla učtovať takéto pomerne vysoká čiastka.

Učtenku č. 522338 zo dňa 5. 2. 1987 pripájam.

N. K. Michalovce

Na účtenke je zakrúžkované číslo 23 — tupý strih na vlasy už upravené. Teda strihanie. Alebo žeby (aj) oholili?

Milý Roháč,

začítať sa do nenapodobiteľného robotnickeho humoru, aký často počúť v šatniach pred nástupom do práce, alebo po jej ukončení. Pôbav sa aj Ty, Roháčik, na „smoliarskej“ prihode nášho Joža z brusiere.

„Ta idzem do obchodu kupic dajaku konzervu, bo som nemal co na dnešiatu. Veľo času nebolo, bo me žena duriť ešči povysavac a po dcieri do školky bežec. Ta hľadam te konzervy, dñe ich zbačím. Hádajce dñe buli? Medzi konzervami! Vidzim na nich veľkymi písmenami vytlačenie: „MASO.“ Schycel som jednu a šup do košika. Ani neznam, keľo som za ňu zaplačil, bo som ešči placiť za prívku a potom len za take somariny, co stara kazala kúpiť do kuchyni. Až doma som še pozrel, čo ja kúpil. MASO... Ale jake? To by neuhadol ani naš predseda dzilenškého výboru, bo na tym papiru nebolo vytlačene o jake mäso idze, ani vaha, ani cena, ani výrobca, ani zaručná lehota. Prevratil som tu konzervu hore nohami, až som na ni našol v plechu vyraženie: PFKC a pod tym číslo 05 116. Hvarím ši: „Teraz buď múdry!“ Strašne ja bul živedavy, co za tajomstvo ta plechovica ukryva. otvoril som ju a predstavce ši, hľopi, čo tam bol Fizola! A na dne, v te fizuli, maľučky parek! Aha, dumam, to PF znači Parek. Fizula, ale co je to KC? Ze by Krajaná Cibula, Koreni, — Česnak, Katastrofálna Cena, či Kradnice Čiho... Neznám!“

A nevedeli sme to ani my, ostatní, keď nam Joža nálepku z konzervy ukázal a napokon aj tajomne orezanú konzervu. Nálepku Ti preto posielame, milý Roháčik, aby si videl, aké — s prepáčením mäso sa predáva v popradskom okrese. Príjmi pozdravy od kolektívu kovorobníkov z Tatranského podniku miestneho priemyslu v Kežmarku a najmä od našho „šľajfira“ Joža!

L. B., Kežmarok

Srdečná vďaka za pozdravy, osobitne smoliarovi Jožovi. Schutí sme sa na jeho prihode zasmiali. Kto vie, ako sa tvári výrobca? Spozná sa podľa obalu z konzervy?

Okresný podnik miestneho priemyslu v Českom Brode vyrába plynový ohrievač K 21 automatik. V zapaľovačom mechanizme káblík často vyskakuje. Koncové časti káblika sú také krehké, že sa ľamu dokonca i pri obornom manipulovaní.

Ilustrovala Božena Plocháňová

ROHÁČ SA PYTA

PODNIKOVÉHO RIADITELA REŠTAURÁCII V GALANTE

Budú obyvatelia Sereď nadálej plnými plúcami vdychovať dym z komína hotela Hutník alebo naozaj budeta riešiť tento problém aspoň sľubenou nadstavbou komína?

Hoci sme o tomto probléme už pisali, komín dymí veselo ďalej.

ČO PÍŠU INÍ

STRATA NA POHLADANIE

DNA 26. 3. vo večerných hodinách som stratiť klúče v hnedom pudzre od Nového mesta k Východoslovenským tlačiarňam — amfiteáter. Prosím poctivého nález-

Večer 30. 3. 1987

S POSTRANNOU ABSORPCIOU

■ Predám absorbočnu chladničku Elektrosvit
100 l Tel: [REDACTED]

Praca 28. 3. 1987

A ČO PÍŠEME MY

Najčastejšie
tečie do topánok
tým, ktorí...
(dokončenie už nájdete v našej križovke).

Autor:

Rozlúštenie našej dnešnej krížovky zašlite na adresu redakcie Roháč do 20. mája 1987. Troch správnych lúštiteľov odmeníme knihami.

Jediné, čo majú niektorí manželia spoločné SÚ SPO-
LOČNÉ TAJOM-
STVÁ. Túto tajničku
ste si mohli vylúštiť
v 14. čísle. Za jej
správne rozlúštenie
knihu pošleme Marte
Sabovej zo Sobra-
niec, Daniela Herré-
vej z Neunbranden-
burgu a Eve Vlasko-
vej z Bratislavy.

KONFEKCIÁ PRE ROKUJÚCICH

Tvorcov módy. Odevné závody si v Trenčíne zriadiťi vlastné návrharske stredisko ktoré určujú módný trend výroby. najmä pánskej konferencie. Stredisko vytvára

Rolnické noviny 6. 4. 1987
DOKONCA ANI TEBA

Jedna druhá: — Niekedy sa mi zdá, že ma všetci ľudia nenávidia.
— Prehľadáš?
— Myslíš?
— Určite, všetci sa predsa nepoznajú.

Hlas ľudu 9. 4. 1987

pomoci. Áspoň na štyri hodiny keby si mohla odskočiť Presadiť si svoj názor na tej porade Zlostne pozrela na svojho muža, ktorý zamračené pozeral už zo tri hodiny do tých istých hodin a uvedomila si, že ho vidi akymsi inými, cudzimi očami Chyby, ktoré doteraz toler-

Večerník 20. 3. 1987

**9.00 Pre školy
9.25 Veľké sedlo
3. časť anglického senálu**

Život č. 13/1987

**Ked na chalupe škatuľu rozbalili. Stano len očil.
— Fantastická hi-fi veža. Kde si to zval?!
Jurko ho najprv zaviazel niekotkými prísahami**

Boháč č. 15/1987

	1995 rimskymi číslíciem	Ti, ktorí vásdečí boli		Skratka pre deka- dické trielenie	Vyslovuje redukova- ná s	Námet	Zába	Zemčka kosmetiky	Na pomoc: AKM, maz- ul, sept	1.	Vzorec sirnika europe- ho	Predlož- ník	Fatranský národný park
1005 rimskymi číslíciem			17.5.1987 Starogr. bajkár						Kmeňová obec v Irsku	*			
3.	*								Predavest záchratu				
Mazivo				Zelúbený Povrcho- vá hana					Sopečné usadeniny				
Autor : Dušan Skrovina	Časť vlincovky Pálenka			Košácky kapitán Podnik v Trnave					Vidina				
Šepotenie					PZO	Zavleto- vacia priekopa v Ázii	Mazské meno Mazské meno					Predložka Ukladá sa k spánku	
ŠEPZ nkr. Nymburk		Druh opice Popreva		Poorej					Antický harec Letný mesiac				Mienko, leskor
Kód kven- zy /meno- vej jed- notky Angoly/				2.									
Zmaja			*		4.	*							
Riečica				Vokol								Končatina	

Oskole sa
sreba učil -
aby sme potom
vedeli lísiť
krizovky.

 Ak chcele dl-
ho žít; pe-
ný se bonsai. Jen
vás k domu pri-
měti.

Pomaly dí-
lej rájales.
akorájel ten, kdo
rájel pridale kol.

Ako si ludia
zlahčují říos.
Tažo rafinovana
ciarka → 187 kma-
mená říse de-
vát říso.

*auša' o bu-
dieností
budú cho-
dit' na llačúvá'.
Vasá Šíta*

Z REDAKČNEJ KUCHYNE

● PÁCHATEĽ SA VRACIA
na miesto zločinu, tvrdia kriminalisti. Do istej miery potvrdil ich skúsenosť aj nás literárny redaktor Benjamín Škreko, keď sa v maske slušného pána v strednom veku vkradol do budovy tmavského Gymnázia. Napriek tomu, že všetky jeho výčiny, ktoré tu ako študent napáchal, sú už premičané, zväzaci z I. G ho podrobili dôkladnému výsluchu a vytiahli z neho všetky podrobnosti o časopise, ba aj tých pár skromných poznatkov o tom, ako sa robi satira a humor. Výrok vyše dvadsaťlenného tribunálu znel: Môžete odísť. Ale máte to podmienečne.

● V NEŠŤASTÍ POZNÁŠ PRIATEĽA

Ked sme nedávno informovali o neúspešnom pokuse Tomáša Janovica uvařiť si čaj (pre osvieženie: hned po vstupe do kuchyne sa pošmykol na kuchárskej knihe a zlomil si nohu), ozvalo sa niekoľko jeho priateľov s prosbou, aby sme mu odkázali, že s ním hľoko cítia. Ako naozajstný kamarát sa však prejavil jedine Dušan Kleiman, ktorý v sprievodnom liste k svojim príspievkom medzi rečou poznamenal: „Keďže som si zlomil nohu a mám teraz trochu viac času...“ A hľavne: „Tomáš, veľmi s tebou cítim.“

Tak predsa ešte nevymrelí.

● TIPUJTE S BACHRATÝMI

V čísle 14 sme uverejnili kreslaný tip Mariána Bachratého, ktorý v satirickej hyperbole stavia grafikon mestskej dopravy na roveň takej hry na náhodu, ako je športka. Netušili sme, že okrem pôvodného zámeru dosiahneme aj ďalší iba sa zrazu ozve telefon a mužský hlas a ďakuje nám za výhru... V nasledujúce dni sa začali hrnúť listy. Citujeme z obidvoch: „Vašou zásluhou som vyhrala jednu štvrtú a dve piatne v 2. fahu 15. stávkového týždňa,“ píše

Hela z Nitry. Šťastný výherca z Banskej Bystrice: „Súdrú Bachratý, dakujem za tip, mám štvrtú!“ Konečne máme obranu proti tým, ktorí tvrdia, že Roháč sa nedá čítať: Kto ho kúpi, neprehrá!

● TOTO MI UVERÍTE

povedal nás radiktor Kalo Uhrík, keď zasa raz využil služby DPMB. Do električky nastúpil opitý človek, urážal cestujúcich a mimoriadne sa oprel do jedného mladého muža. Keď sa správanie opilca nedalo znášať, mladík ho na zastávke z električky, za všeobecného súhlasu, doslovne vynesol. Len čo sa vozidlo pohlo, z jedného nezúčastneného diváka sa vylíkl revízor, ktorý konečne mohol začať vykonávať svoju prácu.

Všetci sme kolegovia uverili.

Deň, hodinu a číslo spoja neuvádzame úmyselne. Chceme, aby onen revízor prišiel o pochvalu u svojho zamestnávateľa. Ak nie o mimoriadnu odmenu...

● VYSTRIHLI SME PRE MNÖHÝCH...

● Frázy z tabuľky

Polské noviny Polityka uverejnili tabuľku, ktorú možno nazvať konverzačnou príručkou pre byrokratov a milovníkov prázdnych fráz. Pozostáva len zo 40 slov a vyzávaz usporiadanych do 10 riadkov a 4 stĺpcov. Frázy sa tvoria veľmi jednoducho: hocktory vyrážaj z prvého stĺpca sa spojí s ťubovňom z druhého, atď. V novinách sú uvedené aj príklady: „Každo dennu prax ukazuje, ako uskutočňovanie rôznych forem činnosti pomáha vo veľkej mieri rozpracovať model ďalšieho rozvoja.“ Alebo: „Nemožno zabúdať, že naše stále úsilie v danej oblasti zaručuje širokú účasť na rozpracovaní adekvátnych podmienok aktivizácie našej práce“. Zostavovateľ tabuľky ubezpečuje, že aj s ochranným slovným fondom možno pripraviť reč trvajúcu minimálne polhodinu. Príklad však už radšej neuvedá. (Smena, 16. 4. 1987)

● NOVOMESTSKÝ OSTEŇ ŠTYRI

Ako ten život beži... Je to iba rok, čo sme informovali o 3. ročníku tejto súťaže kresleného humoru a satiry — a už je tu štvrtý! Zväzenci z mestskej organizácie v Novom Meste nad Váhom spolu s patrónom podujatia SÚV SZM upozorňujú autorov, že súťažné kresby treba poslať do 30. mája t. r. na adresu MKS, Hviezdoslavova 4, 915 01 N. M. n. V. (skracujeme len kvôli úspore miesta, inak by sme, samozrejme, napisali Nové Mesto nad Váhom). Pozor na súťažné témy, prvé — Strom života — ale najmä druhú, ktorá má názov Voľná. Prvá téma je povinná, prác môže byť jedna až seriál, formát A4, uvede meno, adresu, vek, členstvo v SZM, SZVU, prípadne v redakčnej rade školského časopisu. Čo ďalej? Za Zlatý osteň je nielen päť tisíc, ale aj vkusný diplom Cien, je oveľa viac, a tak — držime palce!

● ČO VAM PADLO DO OKA

Vážená redakcia, patrime s manželom k predplatiteľom Roháča a čítame ho od A do Z. Páčil sa nám kvíz Suťaž celá rodina, dúfame, že budete v podobných podujatiach pokračovať. „Modrý stĺpec“ na druhej strane je vari najprvokujúcejším a k diskusii pobudajúcim článkom. Vystízne píše Peter Bán, Kalo Uhrík, Benjamín Škreko, no najviac nás v ostatnom čase zaujala Milka Lopašovská v príspievku Dnes o ochrane niektorých občanov. Vyjadriala názor tisícok čestných občanov. Vonkoncom neobstoji tvrdenie, že je treba zvažovať výchovny účinok uverejnenia mena, ten by sa čoskoro dostavil. Želáme Vám, ale aj nám, čím viac takých „žihadiel“.

B. KRAJČOVIČOVÁ, Trnava

● INŠPIRÁCIA PRE ZÁVER LIGY

Andrzej Stok, KARUZELA, Poľsko

TRAJA TVRDÍ MUŽI

Traja tvrdí muži kráčali po meste. Ich sila pramenila z nedávno dožitých osiemnásťich narodenín, ako aj z oslav, ktoré sa na túto počesť konala.

— Trochu sme to prehnali, — fažkal si Tóno, ktorý na tom bol zo všetkých troch najhoršie.

— Nevieš piť, — posmieval sa mu Jaro, — musíš sa ešte veľa učiť!

Jožo nehovoril nič, lebo mal veľa roboty s držaním kroku i smeru. A predsa to bol on, ktorý rozpútal udalosť s nedobrým koncom.

— Aha, naša bude! — zahlaholil a padol celou dĺžkou na trávu.

Internát bol tichý a prázdnny. Vedľa boli prázdniny.

— Nemôžem ju ani vidieť, — zaskučal z trávy, — zmizni, ty barabíž!

Vzal kameň a hodil. Sklo zarinčalo a vysypalo sa.

— Bolo raz jedno okno a už ho niet, — zasmial sa Jaro a rozobil druhé.

— Aj ja, aj ja, — natiahol sa za vhodným kameňom Tóno. Vysoko nedohodil, ale aspoň trafil dvere.

Traja tvrdí muži začali internát bombardovať. Najbližšie domy boli dosť ďaleko, takže chvíľu trvalo, kým si niekto všimol, že sa demoluje internát.

Ked príšla hliadka VB, traja siláci začali nadávať a začali sa pokúšať o boj chlapa proti chlapovi. Skončili však skôr, ako začali.

Deväťdesiat tri rozbitých okien, jedny dvere, útok na verejného činiteľa, poškodenie majetku v socialistickom vlastníctve a výtržníctvo — to bol účet, ktorý im predložili na súde. Ale to sa už všetci traja muži zmenili na vyfakanych chlapcov.

-nk-

Seminarista

Matvej Burov išiel domov z nočnej. Bol nočným strážnikom v autoparku. So živo tom bol spokojný, s peniazmi menej, preto pracoval, aj keď bol na dôchodku.

Matvej išiel pomaly a starostlivo sa vyhýbal fudom, ktorých je rano v uliciach neúrekom.

— Súdruh, mám dojem, že sa príliš neponáhľate.

— Veru nie. A čo by ste chceli?

— Obraciám sa na vás v chúlostivej veci. Poslali ma sem na seminár z Kemerova. V Moskve nebyvam často. Žena mi uložila celú kopu úloh, ide o nákupy pre ňu, deti, známych a podobne. Nebude mi na to stačiť ani týždeň.

— A vy zrejme chcete, aby som po obchodoch miesto vás behal ja, však?

— Nie, ten kríž si ponesiem sám. Len by som vás prosil, aby ste si na seminári posedeli namiesto mňa. Vyplatím vám za to v hotovosti šesť rubľov. Bude vám to stačiť?

— Čudné. A čo tam budem robiť?

— Nič. Jednoducho si posedite. Môžete aj čítať alebo driemať. Len keď budú zisťovať prítomnosť, ozvete sa na meno Kubík. To je moje meno. Vstanete a poviete iba jedno slovo: „Tu!“ A to je všetko.

Kubík doviedol Burova do zasadacej sieňe. Matvej sa spočiatku ostýchal, lebo bol iba v pracovnom obleku. Ale to, čo uvidel, ho prekvapilo. Niektorí mali hrubo zaplatané džínsy a dve devy boli dokonca v tričkách.

Vedľa Burova sediaci muž sa ho spýtal:

— Skade ste prišli?

— Z Mos... ejhm... z Kemerova.

— A čo je u vás nové?

— Normálne.

Keď sused dostal vyčerpavajúcu odpoveď odvrátiť sa Hned nato sa dostavili za predsednický stôl akisi ludia a seminár sa začal. Hovorilo sa tu o športe, týzkultuere a o behu pre zdravie. Matvej to veľmi zaujal. Počúval a čudoval sa. Ľa, koško otazok je ešte nevyriešených! A on si myslie, že s našim športom je všetko v poriadku. Priležitostne sa obzrel okolo seba a jeho očiam sa naskytol cudny pohľad. Prednášateľ nepočúval skoro nik. Dvaja hrali šach, akasi žena pletla sveter, ostatní čitali, alebo mudro sa tvariac driemali. A po obede, keď sa na seminár dostavila iba polovička seminárov, zisťovali prítomnosť. Za predsednickým stolom sa hnevali a hrozili, že nepriatomom nepotvrdia cestovné rozkazy. Kubík bol večer veľmi spokojný.

— Pomohli ste mi, holubok, a ešte ako!

A tu sa Burov priamo opýtal

— Budete potreboval zastúpiť aj zajtra?

— Holubok, vy môj zachranca!

A tak Matvej strávil na seminári aj ďalší deň. Bolo to vcelku veľmi zaujímavé.

Aj teraz zisťovali prítomnosť a prednášateľ sa zasa hnevali. A Kubík behal po Moskve už tretí deň, v dôsledku čoho Matvejov rozpočet stupol o osiemnásť rubľov.

Seminár sa skončil a Burovov preškoleny dobrindcia odcestoval domov. A tu Matvej dostal skvelý napad.

Po smene sa pobral už rovno k mestskému výboru, kde sa podobne seminare najčastejšie usporadúvali. Dlhlo postavať nemusel, lebo služobne cestujúcich poznal na prvý pohľad. Výtipovaného rovno oslovil:

— Súdruh, priecestovali ste sem na seminár?

— Áno, a čo by ste chceli?

— Nič, ja len tak. Mohol by som vám pomôcť.

— Mohli by ste pre mňa zháňať po obchodoch nákupy.

— Nie, ten kríž si ponesiete sam, ja by som si namiesto vás posedel na seminári.

— Výborne holubok! Záchranca môj!

Teraz Matvej počúval o ochrane prírody, herbicidoch, hydroponike, diskotékach folklórnych súboroch a o pestovaní citrúsov v arktických podmienkach.

Matvej sa preškolil. Začal čítať noviny a kúpil si drahé šaty. Zapustil si briadku. Denne sledoval správy v televízii, lebo musel vedieť, čo sa deje vo svete. Jeho zakazníci mohli priecestovať z Karagandy, Žitomíra, Omska alebo aj Tomska. Lenže Burov teraz už nehľadal seminárov, to oni hľadali jeho. Všetci, ktorí pomohol, si brali číslo jeho telefónu a doma ho dávali svojim priateľom. To pre každý prípad, že by aj oni raz prišli na seminár...

*Z Krokodíla prel. A. Krupa
Ilustroval Peter Hudák*

